

Regionální noviny

ZNOJEMSKO

Vydává NESON s.r.o. Číslo 50 Ročník XX. Cena 15 Kč/13 Kč (předplatné) Znojmo, úterý 14. prosince 2010

Podyjí: Zítra méně než dnes, a pozítří?

V Podyjí si budu moci zítra dovolit ještě méně než dnes, protože tak si to Národní park přaje, neb největším nepřitelem přírody jest člověk. Proto jí musí jiný člověk bránit děj se co děj. Na druhou stranu park bez lidí postrádá smysl, takže jádro pudla vidím v nalezení rozumné míry toho, co ještě ano, a co už ne.

Představy Národního parku Podyjí jsou takové, že oblibenost jeho pracovníků vzestupnou tendenci nevykazuje. Jako kdyby se nechtěli smířit s faktem, že ideální doba ochrany Podyjí skončila ve chvíli, kdy se přestříhaly dráty, protože do té doby tam (skoro) nikdo nesměl. Zkusme se ale na věc podívat z pohledu Parku. Lidé, kteří hájí jeho barvy, nejsou jiní než my, kteří do Podyjí chodí na procházky nebo

na kole. Zaměstnanci Parku jsou jenom jinak vycvičení a přemýšlejí podle svého. Nezlobme se proto na ně, protože oni si fungují v intencích toho, jak byli vychováni a jak jim velí ministerské regule. Ať se na mě Park nezlobí, ale použijí-li příměru, pak kdyby zítra začal platit zákon, který povoluje střelbu po těch, kteří poruší ochranné pásmo, na Správě začnou pucovat flinty. Troufnu si tvrdit, že pracovníci Parku protestovat nebudou. Protesty nechejme na občanech, jejichž daně umožňují existenci správ národních parků i příslušných ministerstev. Protesty nechejme na starostech dotčených obcí. Ti jsou od toho, aby se stárali, a třeba pomoci protestů, bude-li to třeba. Nechci jim radit, ale potáhnou-li za jeden provaz a budou-li křičet dostatečně hlasitě a před správnými ministerskými dveřmi, třeba i zahřími. Samozřejmě zvýšený výskyt rozumu na patřičném ministerstvu nepředpokládám. Jde spíš o prastarý úřednický trik, že tomu, kdo křičí - aby jeho křik ustal - bývá nezřídka vyhověno.

Ale pozor: Kdo nekřičí, mlčí. A mlčení - jak známo - znamená souhlas.

VLASTIMIL MRVA